

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

विदुरं च महाप्राज्ञं कुरुणां मंत्रधारिणं ॥ अगाधबुद्धिधर्मज्ञं स्वजेथामधुसूदन ॥ ४८ ॥ इत्युक्त्वा केशवं तत्र राजमध्ये युधिष्ठिरः ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते कुरुणां कृत्वा
प्रदक्षिणं ॥ ४९ ॥ व्रजन्नेव तु बीभत्सुः सखायं पुरुषर्षभं ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नं दाशार्हमपराजितं ॥ ५० ॥ यदस्माकं विभो वृत्तं पुरा वै मंत्रनिश्चये ॥ अर्धराज्यस्य गो
विंदं विदितं सर्वराजसु ॥ ५१ ॥ तच्चेद्दद्यादसंगेन सत्कृत्या न वमन्य च ॥ प्रियं मे स्यान्महाबाहो मुच्येरन्महतो भयात् ॥ ५२ ॥ अतश्चेदन्यथा कर्ता धार्तराष्ट्रो नुपाय
वित् ॥ अंतं नूनं करिष्यामि क्षत्रियाणां जनार्दन ॥ ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते पांडवेन समहृष्य दृकोदरः ॥ मुहुर्मुहुः क्रोधवशात् प्रावेपत च पांडवः ॥
५४ ॥ वेपमानश्च कौंतेयः प्राक्रोशन्महतोरवान् ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा हर्षोत्सिक्तमना भृशं ॥ ५५ ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा संप्रावेपत धन्विनः ॥ वाहनानि च सर्वा
णि शक्रन्मूत्रे प्रसुसुवुः ॥ ५६ ॥ इत्युक्त्वा केशवं तत्र तथा चोक्त्वा विनिश्चयं ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते परिष्वज्य जनार्दनं ॥ ५७ ॥ तेषु राजसुसर्वेषु निवृत्तेषु जनार्दनः ॥
तूर्णमभ्यगमद्गृष्टः शैब्यसुग्रीववाहनः ॥ ५८ ॥ तेहयावासुदेवस्य दारुकेण प्रचोदिताः ॥ पंथानमाचेमुरिव ग्रसमाना इवांबरं ॥ ५९ ॥ अथापश्यन्महाबाहुर्क
पीनध्वनिकेशवः ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानान् स्थितानुभयतः पथि ॥ ६० ॥ सोवतीर्य रथात्तूर्णमभिवाद्य जनार्दनः ॥ यथावृत्तानृषीन्सर्वानभ्यभाषत पूजयन्
॥ ६१ ॥ कच्चिल्लोकेषु कुशलं कच्चिद्धर्मः स्वनुष्ठितः ॥ ब्राह्मणानां त्रयोवर्णाः कच्चित्तिष्ठंति शासने ॥ ६२ ॥ तेभ्यः प्रयुज्यतां पूजां प्रोवाच मधुसूदनः ॥ भगवंतः क्वसं
सिद्धाः कावीथीभवतामिह ॥ ६३ ॥ किं वा कार्यं भगवतामहं किं करवाणि वः ॥ केनार्थेनोपसंप्राप्ता भगवंतो महीतलं ॥ ६४ ॥ तमब्रवीज्जामदग्न्युपेत्य मधुसूदनः ॥
परिष्वज्य च गोविंदं सुरासुरपतेः सखा ॥ ६५ ॥ देवर्षयः पुण्यकृतो ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ॥ राजर्षयश्च दाशार्हमानयंतस्तपस्विनः ॥ देवासुरस्य द्रष्टारः पुराणस्य म
हामते ॥ ६६ ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं दिदृक्षंतश्च सर्वतः ॥ सभासदश्च राजानस्त्वांच सत्यं जनार्दनं ॥ ६७ ॥ एतन्महत्प्रेक्षणीयं द्रष्टुं गच्छाम केशव ॥ धर्मार्थसहिता वा
चः श्रोतुमिच्छाम माधव ॥ ६८ ॥ त्वयोच्यमानाः कुरुपुराज मध्ये परंतप ॥ भीष्मद्रोणादयश्चैव विदुरश्च महामतिः ॥ ६९ ॥ त्वंच यादवशार्दूल सभायां वै समेष्य
थ ॥ तव वाक्यानि दिव्यानि तथा तेषां च माधव ॥ ७० ॥ श्रोतुमिच्छाम गोविंद सत्यानि च हितानि च ॥ आपृष्टो सिमहाबाहो पुनर्द्रक्ष्यामहे वयं ॥ ७१ ॥